

حسین عارف

سەرلەبەیانێ ی ئەو رۆژە کە پووری خۆی کرد بە مالداو دانشت. ئەم
هەروا ئاسایی لێ ی پرسی:

- هەوالی گەریدە ی شارانمان چی یە؟!

کەچی پوور وتی:

- لە مالهۆیە... ئەمڕۆ بەرەبەیان پەیدا بوو!

ئەم وەك حەزەكە لە پریكدا لە ناخیدا بته قیتەوه، خورپەیهك بە
هەناسیدا كەسە ی کرد. ئەو و ئێمە ی خۆین شالای ی بۆ سەرو

رووخساری هیناو هەردوو لاجانگی گەرم داهاستن. چاوی بە
بەرامبەریدا رووای هێچی یو نەوترا. پوور وەكوو هەستی یی کردیی و

سووكە ترسیکی لە ناخدا بزواندیی، وتی:

- لەوه ناچی زۆر گیر بخوا... خوت دەزانیت!... ئەم ئەپهشت

قەكە ی تەواو بكا. وەك لەبەر خۆیەوه قەسە بكا وتی:

- حەز دەكەم بی بینم!

پوور باوەری بە گۆی خۆی نەدەکردو پەسا. ئەم ئەمجارە، بە

روونی و بە دلنایی یەوه وتی:

- بی ی بلی: بە پەرۆشەوه حەز دەكەم بی بینم.

یەكتر بینەكە بۆ هەردووکیان، ساتیکی پر لە هەزانی ناخی دەروون
بوو. دەتووت بۆ رەمبازیکی ئەوتو هاتوونەتە بەر مەیدانی یەكتر كە

هەرچی شیر و تیری ناخ هەیه، لە یەكتری یان بەخەنە كار شۆینەكەش

هەر راست شۆینی ئەو جوړه رەمبازینە بوو. ئەم بوو ئەوی ی

دەستیان کردبوو... گردی سەیوان... پال گومەزەكە ی شیخ مەرف

یوچی ئەوی؟!.

دەمەو نیواری رۆژیکی پایز بوو كە هەر بەكەیان لە قولێكەوه، بەرەو
قەراخ شار رویشتن. دەمیکی دەمێك بوو یەكتریان نەدی بوو.

دەخواری یەكتر بینەكە لەمەوه بوو. ئەم بەیانێ یەكە ی داوی لە
پووری كەرد ناگاداری بكا كە بە پەرۆشەوه حەز بە بینیی دەكا.

نەو بەر زۆر جاری تر بیسی لێ کردبوو. بریاری
دەداو دەبوو: «یوچی گواپە چی دەقەومی؟! خۆ دەست نەدەینە

بەخە یەكتر؟!»

یوا دا شمان!... ئێ چاكتر. خۆ ئەو گری كۆیرەیه لە دلەدا
دەكەرتەوه و بیرو هوشم لە ناستیدا ساف دەیی. وەهای دەوت و

بریاری دەدا كە لە نزیکترین فرسەتدا بیكا. كەچی كاتی فرسەتەكە
زیك دەكەوت. دوو دلی و رازی لێ ی تێك دەداو دەبختە جاری

داهاستوو. جاری داهاستوو و بە ناسانی هەلنەدەكەوت. ئەو لە
بایەتی مروفی چی بەخۆنەگر بوو. هەر لەو كاتەوه ی رەوتی زبانی

خوی لە گریزەنە برد، نیتەر بوو گەریدە یەكی شاران و
نەدەگیرسایەوه. دەرویشت و ئەو بزربوونە ی بز دەبوو، كەس

نەیدەزانی كوی چوو و چی دەكا!... دەبیترا... جارو بار هەوالی
دەماو دەم دەگەیشت و دەوترا كە لە فلائە شار یا فیسارە شارۆچكە

بیتراوه. بەلام قەت نەدەوترا كە جیگیر بوو... كەس نەیدەتوانی وا
بلی. چونكە هەر هیندەت دەزانی خوی لە ناکاویكدا پەیدا دەبوو

ئینجا نەمیشیان لە چەند رۆژیک زیاتری نەدەخایاندو بز
دەبوو. ئەم لەدوا جاری پەیدا بوونەوه لەناكاوێكدا بوو كە بەسەر

دوودنی و رازی یەكە ی خویدا زال بوو. جاری داهاستوو كە ی بەگیر
هیناو ئەم فرسەتیانی لە دەست نەدا.

ده‌بزرانی بوجی و له دلدا زوریشی لی خوش هات . . . [. . . نا . . .]
 سه‌بوان و پال گومره‌که . . . به‌هاران و دهمه‌دهمی هاوین . . . نه‌ویمان
 بو خومان قه‌ده‌غه ده‌کرد . نه‌مانده‌هیشت هیچ قوتابی‌یه‌کی تر توخنی
 بکه‌وی . تا سه‌عیمان ده‌کرده‌سی و تا یاریمان ده‌کرد یاری . ئینجا
 که رووه شار داده‌نیشتن ، راست بینیمان ناراسته‌ی ماله‌وه ده‌بوو .
 باله‌خانه‌یه‌ک و رووی له سه‌یوانه . همدوو‌کمان ده‌بینن نه‌وتتا
 همدوو دایک دین و ده‌چن و هه‌لده‌سوورین . دوو خوشکن و
 شوویان به‌ دوو براده‌ری گیانی به‌گیانی‌ی به‌کتر کرده . خانووه‌که
 مولکی باپیری منه . مالی باپیرم له خواره‌وه‌دان . سه‌ره‌وشیان واز
 لی هیناوه بو باوکم و براده‌ره‌که‌ی . موو به‌به‌نماندا ناچی باپرو
 نه‌نکم له‌گه‌ل باوکمدا . باوکم و دایکم له‌گه‌ل باوکی و دایکیدا .
 دواچار من له‌گه‌ل نه‌وو نه‌و له‌گه‌ل مندا ، وه‌کوو باوکم و باوکی ،
 دوو براده‌ری گیانی به‌گیانی‌ی به‌کترین . . .]

نم ماوه‌یه‌ک بوو له‌وی دانیشوو که نه‌و گه‌یشته جی . ساته پر له
 هه‌زانه‌که بوو . سلاوکردن له‌و گیزه‌نه‌دا کاریکی بی‌جی بوو . سلاوی
 نه‌کردو هات به‌ی دنگ به‌ ژوور سه‌ری‌یه‌وه راوه‌ستا . ماوه‌یه‌ک به
 خاموشی مانه‌وه . تا نم په‌رده‌ی بی‌ده‌نگی‌یه‌که‌ی دری . به‌هینمی‌یه‌وه
 وتی :

- ده‌بینت ؟
 نه‌ویش که پیشتر شان به‌ شانی نم چاوی ناراسته‌ی دیمه‌نه‌که
 کردبوو ، وه‌ک نم له‌سه‌رخو وتی :
 - ده‌بینم !

- به‌کام چاوه ؟ . . . نه‌وه‌که‌ی جاران یا ئیستا ؟
 - من دوو جور چاوم نیه .
 - یانی هه‌ر نه‌وه‌که‌ی جاراته ؟
 - واش نالیم . . . به‌لام روزگار کاری خوی ده‌کا .
 - هه‌ندی شت هه‌ن روزگار کاربان تی نا‌کا .

له‌ به‌کتری چاک تی ده‌گه‌یشتن . هه‌ر به‌که‌یان ده‌بزرانی‌یه‌وی تریان له
 کوپوه قسه‌ ده‌کا . نه‌و که‌تا نم ساته هه‌ر به‌ پیوه راوه‌ستابوو . به
 هیواشی له‌ ته‌نیشی پیوه دانیشت .
 پالی به‌ دیواری گومره‌راسته‌وه‌داو قاجی راکیشا . پاکه‌ته جگه‌ره‌که‌ی
 ده‌ره‌یناوه جگه‌ره‌یه‌کی بو خوی لی ده‌رکیشا . ئینجا به‌بی روو
 وه‌رگیران ، پاکه‌ته‌ی یو لای نم دریزکرد . نه‌میش به‌بی ناوردانه‌وه
 به‌لای نه‌ودا ، جگه‌ره‌یه‌کی لی ده‌ره‌ینا . هه‌ر به‌که‌یان به‌ شقارته‌ی
 خوی ، جگه‌ره‌کانین ناگرداو که‌وته‌مزلیدانیان . به‌ دوایدا نه‌و که‌وته‌وه
 قسه‌ وتی :

- قه‌که‌ت راسته . . . به‌ مره‌جی هه‌نده شته‌که بزانری کامانه‌ن !
 نم وه‌ک له‌ وه‌رامه‌که‌ی سه‌رسام بووبی ، بو‌یه‌که‌مجار ناوری به‌ لایدا
 دایه‌وه‌وه سه‌رنجی دایه‌ رووخساری . سه‌رنج لیدانه‌که‌ش زیاتر
 سه‌رسامی کرد ! له‌و ساته‌دا گومانی‌ک به‌ میشکیدا بروسکه‌ی کرد

له‌وی که‌ نم زه‌لامه نه‌و خوی بی ! . راسته نو‌سال بوو نه‌ی دیوو .
 به‌لام چون و بوجی وای لی به‌سه‌ر هاتوه‌وه ؟ ! به‌دهم نه‌و سه‌رنج
 لیدانه‌وه ، دیمه‌نی له‌وه‌به‌ری هاتوه‌وه به‌ر جاوی : (جاوو برویه‌کی
 ره‌شی گه‌ش . ناوجه‌وانیکی پان و روومت و چه‌ ناگه‌به‌کی خری
 گوشتن . قژیکی چری هه‌رده‌م داهینراوو سمیککی فه‌بتانی ریپت
 به‌لی . . . سه‌رو رووخساری لاویکی شوخ . . . ته‌واو شوخ)
 دیمه‌نه‌که‌ی له‌وه‌به‌ری نه‌و . دیمه‌نی (شه‌وبوشی هیناوه‌وه پیش جو
 نه‌وه‌که‌ی شه‌وبوو . بو جاری هه‌زار جاره به‌سه‌ره‌هاته‌که‌ی نه‌ بیرو
 هوشدا زیانده‌وه . له‌ دلی خویدا وتی :
 [. . . راسته له‌ سه‌ره‌تادا له‌ گاله‌به‌کی مندالانه به‌ولاتره‌وه نه‌بوو .

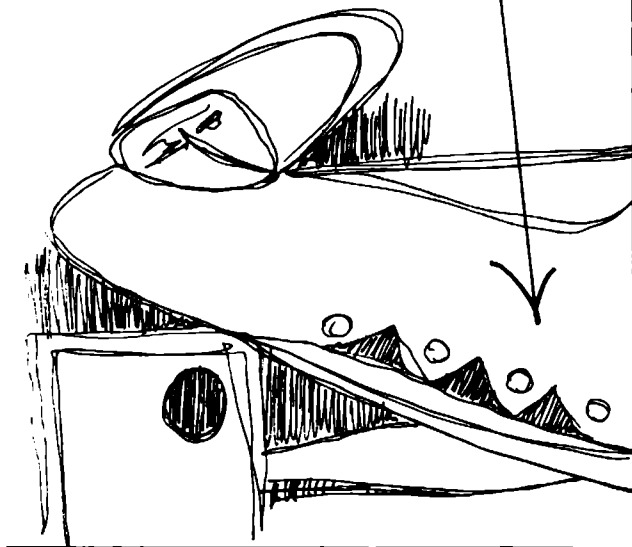
هه‌ردوو‌کمان چه‌زمان له‌و ده‌کردو نه‌ویش چه‌زی نه‌ هه‌ردوو‌کمان بوو
 وامان ده‌زانی سی مندالی ساواین و یاری‌یه‌کی ناو کولان ده‌کین
 ئیمه له‌ تمه‌نی سیانزه سالیدا بووین و نه‌و یانزه سالان . به‌لام خو
 نه‌وه زوری نه‌خایاند . خو هه‌رزوو روون بووه‌وه که‌ نه‌گه‌رجی من
 له‌ تو زور زیاتر نه‌وم خوشه‌وه‌ی ، نه‌ویش زور زیاتر تو‌ی
 خوشه‌وه‌وی و توبت ده‌سه‌گولی . خو من له‌ پیناوی تودا ، نه‌و
 به‌که‌م عشق و دوا عه‌شقه‌ی خومم خه‌فه کردو دلی خوم مراند .
 هه‌روه‌کوو شه‌وبوش ، گلته‌ی مندالانه‌که‌ی بو تو نیکه‌ل به‌ خوین و
 گوشت و ئیسقانی خوی کرد . که‌چی تو . . . سو دوا‌ی نه‌و هه‌مسوو
 نامه‌رایه‌تی‌یه‌ت له‌ کوی هینا ؟ ! . . . تو چون . . .]

- وه‌رامت نه‌بوو . . . به‌مه‌رجی هه‌نده شته‌که بزانری کامانه‌ن !
 نم له‌ خوی به‌ ناگا هاتوه‌وه . چاوی له‌ رووخساری لاداو روانی‌یه‌وه
 به‌رامبه‌ری . روانی‌یه‌وه مه‌لبه‌نده‌که‌ی مندالی‌ی خویمان و شه‌وبوو .
 دوا‌ی که‌می رامان وتی :
 - مه‌ردایه‌تی .

نه‌ویش بو‌یه‌که‌مجار لای کرده‌وه به‌ لایداو سه‌رنجی دایه
 زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کالی به‌ قیزو بیز گرتی و وتی :
 - مه‌ردایه‌تی ؟ ! . . . بی خه‌به‌ریت ! . . . نه‌وه‌ی روزگار به‌ر له‌ هه‌ر
 شتیکی تر کاری تیده‌کا ، مه‌ردایه‌تی‌یه‌که‌ی له‌مه‌ر توبه .
 - تو له‌ خوته‌وه ده‌روانیت . . . به‌ گه‌زی خوتی ده‌بیوت !
 - گه‌زی من گه‌زی روزگاره‌که‌ته .
 - دیوه‌ گه‌نده‌ل و رزبوه‌که‌ی .
 - له‌ چاوی توه‌وه وا ده‌که‌یته‌وه . . . له‌ چاوی منه‌وه‌نا .
 چاوی پاک و چاوی پس هه‌یه .
 - چو‌نیان له‌ به‌کتر جیا ده‌که‌یته‌وه ؟ !
 - چون ؟ !

نم پرسیاره‌که‌ی به‌ته‌وسیکه‌وه کردو که‌می بیده‌نگ بوو . هه‌ر به‌ ته‌و
 سیکه‌شه‌وه سه‌رنجی دایه‌ نه‌و . نه‌ویش له‌ لای خویوه‌وه روانی‌یه‌ نم .
 نه‌وه به‌که‌مجار بوو چاو بیرنه‌ چاوی به‌کتر . نم به‌بی نه‌وه‌ی سه‌رنجی

ته ناكورم

صديق شرو

دهوك

- نازەنين... بېچەكنى لەزى بکە نیشتمىڭ بېنە درەنگە نوکە دى شىركو ئىتە دىف من را.
 - باشە عبدى هەتا تو خو پىك دىئىنى يال بەرتە، بەس تو نا بىژىه من توو شىركو چەند حەزئىك و دوو دکەن؟
 - نازى من ئەو ژبراىى خو خوشتر گىت، هەقال بو مروفى گەلەكە ژ نانى فەرتەرە، گەلەك جاراباىى من يى گوتى: كورنى من نان هەقالە. گەلەك جاراباىى خو فەرتەرە و نەز و ئەو چ ل ئىك و دو نافەشىرىن...! تە دىت روژا من تو خاستى ئەوى چەند هاىكاريا مەكر؟
 - داىى من خارنا تە ژبىركر.
 «بەژنا خويا بلند و تەر هژاند وەكى تاكى شەنگەبىى، پرچا زەرا داف وەكى نارمىش لىسەر ملید خو بژاند لىك زفرى و قەستا ژورا زادى كر...» زەنگلا دەرگەهى ل چرىنى دا.

سى لايدا، هەر بە دەم شىو تەوسەكەو وئى:

- توشەبو ناوئىك دەناسىت؟!

ئەو بژەبەكى ئىكەل لە توانج و گالته پى كردن گرتى و وئى:

- ئەى تىبەكەيم بو تو بەجى نەهشت؟! پىروژ... بە داىكى كورانت

سى!

ئەو لە ناستى قەسەكەيدا چاوى پەرى بە پىشتى سەرى. لەشى بوو بە

پىرچەبەك ناگر. زاپەرى بە سەرى پى. هەموو گىانى وەك بىنى ناو

دەنەرزى. ماو بەتەو چەشتە بە پىو ماپەو. تا لە ئەنجامدا دانى

بە خویدا گرتى وئى:

- تىبەكە... وەرە...

ئەو لە سەرى... ئە جى خوى نەجوولا. ئەم هەشت نو هەنگاوىك

دوور كەوتەو و چو لە ناستى گورىكى هەلبە سترادا ر اوستا.

ناورىكى ئى داپەو و بانگى كر:

- وەرە... وەرە بىروانە.

ئەو هەروا بو ئەوئى بزانى مەبەستى چى بە، هەلسا و چو بە فېزىكەو

لە تەنیشتى بەو ر اوستا هەلى نەروانى!... گوىى بو قە

هەلخت. ئا قەكە كەوتە بەر گوىى... لە شىوئى خویندەو و دا

كەوتە بەر گوىى كە وئى (ئەمە گورى خوالى خوشبوو شەبووى

مىرزا سەلىمى سابلاخى بە).

ئەوسا ئەو بروسكەبەك دای لە هەناوى. بروسكەكە شىوئى فېزو

لووت بەرزى بەكەى لە رووخسارى دامالى و لە جىگەى، تەمىكى

ئىكەل لە ترس و سام و خەم و پەژارەى نیشانە سەرى. مىلى لار

كردهو و روانى بە كىلەكەى بەردەمى. ئىنجا سەرى وەرگىراو گىز و

وېژ روانى بە ئەم. ئەم لای نەكردهو بە لايدا وئى:

- باش سەرى بکە... لە تەمەنى هەژدە سالىدا خوى كوشت... باشى

بخوینەرەو.

ئەو كاتە. روژ لە دوورو راست بەرەو رووىان، خەرىك بوو

ناو دىوى كىوەكانى بەرامبەريان دەبوو. تىشكىكى زېرىنى خاوى،

ناراستەى رووخسارىان دەكردو رەنگىكى زەردى ئەوتوى پى دەبە

خشىن. كە گەرد بە گەردى داخ و خەفەتى ناخى هەردووكىانى

دەخستە روو.

ئەم لەو زياتر گىر نەبوو. تەنیا وئى:

- هىشتا ماوتە... چەند دىرەكەى ئەملاو ئەولاشى بخوینەرەو. ئەوسا

نېدەگەيت هەندە شەكە كامانەن! ئىتر بە هەنگاوى لەسەر خو بەرەو

خوار بوو وەو. كە پى لە گورستان دەرهاوشت و چووه ناو

كولانەكەى بەرامبەرى بەو. ر اوستاو ناورىكى بو دواو داپەو

سەبرى كر ئەو هىشتا بە ديار گورەكەى شەبوو و چەقو!